

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Markovej a členiek senátu JUDr. Dariny Ličkovej a JUDr. Júlie Horskej, v právnej veci žalobcu: **O. B.** proti žalovanému: **JUDr. J. B., R., P.**, správca konkurznej podstaty úpadcu P., B., IČO: X., zastúpeného JUDr. A.F. - advokátom so sídlom AK M.N., **o určení poradia pohľadávky**, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 3. júla 2008, č.k. 9 Cbi 50/04-106, takto

r o z h o d o l:

Napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 3. júla 2008, č.k. 9 Cbi 50/04-106 sa **p o t v r d z u j e**.

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému na účet zástupcu 54,94 eur (1 655,-- Sk) náhrady trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 3. júla 2008, č.k. 9 Cbi 50/04-106 žalobu o určenie poradia pohľadávky zamietol a žalovanému právo na náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že žalobca žalobou zo 6. júla 2004 si uplatnil právo na určenie poradia - oddeleného uspokojenia sa z predaja nehnuteľností, vedených na LV č. X Správy katastra v Trnave - parcel špecifikovaných v žalobe, pohľadávky vo výške 4 726 987,50,-- Sk v konkurze vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp.zn. 3K 69/00.

Žalobca v žalobe uviedol, že jeho nárok na oddelené uspokojenie vznikol tromi rozhodnutiami obce B. (č. 258/2001, č. 259/2001 a č. 260/2001 z 15. mája 2001) o určenie záložného práva.

Správca konkurznej podstaty pohľadávku uznal, poprel však nárok na oddelené uspokojenie.

Žalovaný uviedol, že žalobcov nárok na oddelené uspokojenie nemohol byť uznaný, keďže žalobcovi právo na oddelené uspokojenie vzniklo až po podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu spoločnosťou S., a.s., ktorý nevzal svoj návrh späť, ale iba listom zo 7. februára 2002 potvrdil súdu splnenie si povinností zo strany dlžníka.

Prvostupňový súd po vykonanom dokazovaní dospel k nasledovnému skutkovému stavu:

Zo zápisnice z prieskumného pojednávania z 11. júna 2004 vyplýva, že SKP poprel žalobcovi právo na oddelené uspokojenie jeho pohľadávky vo výške 4 726 987,50,-- Sk.

Žalobca v zmysle ust. § 23 ods. 4 ZKV podal žalobu včas, v lehote stanovenej konkurzným súdom.

Konkurz na majetok úpadcu bol vyhlásený uznesením Krajského súdu v Bratislave pod sp.zn. 3K 69/2000 dňa 9. júna 2003 na návrh podaný navrhovateľmi v 1/ až 4/ rade, pričom zároveň došlo k zamietnutiu návrhu navrhovateľa v 1/ rade, podanom na súde dňa 21. marca 2000, a to na základe potvrdenia dlžníka zo 7. marca 2002 s právoplatnosťou k 8. júlu 2003.

Predmetom určenia bol nárok na oddelené uspokojenie z výťažku predaja nehnuteľností - parciel zapísaných na liste vlastníctva č. LV X k.ú. B.. Žalobca okruh nehnuteľností podaním z 11. apríla 2008 upresňoval na objekty nachádzajúce sa na parcelách špecifikovaných v žalobe - t.j. na stavby zapísané pôvodne na liste vlastníctva č. X k.ú. B..

Zmenu petitu žaloby žalobca nenavrhol.

Prvý návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok žalovaného bol podaný 21. marca 2000 a k jeho zamietnutiu došlo až v uznesení o vyhlásení konkurzu, t.j. uznesením z 9. júna 2002. Toto uznesenie sa stalo právoplatným 8. júla 2003.

Účinky vyhlásenia konkurzu podľa ust. § 13 ods. 5 ZKV nastávajú okamihom vynesenia uznesenia na úradnej tabuli súdu, čo bolo uskutočnené 9. júna 2003. Týmto okamihom sa dlžník stal úpadcom.

Podľa ust. § 14 ods. 1 písm. f) ZKV účinného ku dňu podania návrhu na konkurz, vyhlásením konkurzu zanikajú práva na oddelené uspokojenie (§ 28 ZKV), ktoré sa týkajú majetku patriaceho do podstaty a veritelia ich získali v posledných dvoch mesiacoch pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu; ak sa konkurz zrušil podľa ust. § 44 ods. 1 písm. a) ZKV, možno tieto práva znova uplatniť.

V predmetnej veci bol prvý návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok P., 919 28 B. podaný 21. marca 2000 a k jeho zamietnutiu došlo uznesením z 9. júna 2002. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 8. júla 2003.

Ustanovenie § 14 ods. 1 písm. f) ZKV chráni majetok úpadcu nielen pre prípad nárokov na oddelené uspokojenie vznikajúcich v období 2 mesiacov pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu, ale aj tých, ktoré majú vzniknúť po podaní návrhu. Dôsledkom zriadenia záložného práva po podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu je jeho zánik okamihom vyhlásenia konkurzu.

Súd prvého stupňa dospel k záveru, že právo oddeleného uspokojenia žalobcovi založené rozhodnutiami Obce B. o určení záložného práva č. 258/2001, 259/2001 a 260/2001 z 15. mája 2001 zaniklo ku dňu vyhlásenia konkurzu, a preto žalobu zamietol. Navyše žalobca sa v žalobe domáhal uspokojenia zo speňaženia parciel, ktoré neboli zapísané na liste

vlastníctva č. X k.ú. B., na ktoré záložné právo zriadené obcou nebolo. Žalobca zmenu žaloby na stavby s prideleným súpisným číslom nenavrhol. Išlo by o iný predmet zálohu. Zámenu parcely, t.j. pozemku za stavby nie je možné vykonať upresnením petitu žaloby, tak ako to vykonal žalobca podaním z 11. apríla 2008, pretože ide o rozličné veci - nehnuteľnosti a navyše vykonanej po uplynutí lehoty stanovenej konkurzným súdom. Žalobca bol prítomný na prieskumnom pojednávaní 11. júna 2004 a lehota 31 dní mu uplynula k 12. júlu 2004. V tejto lehote k uplatneniu práva oddeleného uspokojenia zo založených vecí - stavieb nedošlo.

Preto súd prvého stupňa žalobu v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a žalovanému náhradu trov nepriznal, keďže tento sa ich náhrady na pojednávaní vzdal.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že súd priznáva žalobcovi právo na oddelené uspokojenie jeho pohľadávky vo výške 4 726 987,50,-- Sk, ktorú pohľadávku je SKP povinný uspokojiť z výťažku z predaja objektov postavených na parcelách č. X a X, nachádzajúcich sa v k.ú. B., zapísaných na LV č. X Správy katastra Trnava z týchto dôvodov:

Žalobca žalobou si uplatnil právo na určenie poradia oddeleného uspokojenia jeho pohľadávky vo výške 4 726 987,50,-- Sk, ktorú pohľadávku je SKP povinný uspokojiť z výťažku nehnuteľností, vedených na LV č. X Správy katastra Trnava, a to parcel č. X... a X, nachádzajúcich sa v k.ú. B..

Dňa 11. apríla 2008 došlo k zmene petitu žaloby tak, že žalobca navrhol priznanie práva na oddelené uspokojenie pohľadávky vo výške 4 726 987,50,-- Sk, ktorú pohľadávku je SKP povinný uspokojiť z výťažku z predaja nehnuteľností, vedených na LV č. X Správy katastra Trnava, a to z objektov na parcelách č. X... X, nachádzajúcich sa v k.ú. B..

Odvolateľ poukázal, že prvý návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok žalovaného bol podaný 21. marca 2000 a k jeho zamietnutiu došlo v uznesení o vyhlásení konkurzu, t.j. 9. júna 2003, keďže dlžník uhradil svoj záväzok, ktorý mal voči prvému veriteľovi, ktorý podal návrh na vyhlásenie konkurzu už pred podaním návrhu, pričom druhý veriteľ podal návrh na vyhlásenie konkurzu 27. februára 2002. Napriek tomu nebolo konanie vo veci

vyhlásenia konkurzu zastavené ihneď po podaní návrhu na zastavenie. Teda až druhý návrh mal účinky návrhu na vyhlásenie konkurzu. Rozhodnutie o zastavení konania, ktoré nebolo urobené včas Krajským súdom v Bratislave, nemôže mať dôsledok na uplatnené právo žalobcom.

Právne významnými skutočnosťami v predmetnej veci sú návrh na vyhlásenie konkurzu Ing. F.R. z 27. februára 2002 a vydanie rozhodnutí žalobcu ako správcu dane o určení záložného práva rozhodnutiami č. 258/2001, 259/2001, 260/2001 z 15. mája 2001, ktoré nadobudli právoplatnosť 7. júna 2001 a boli zapísané do LV č. X.

Žalovaný sa písomne vyjadril k odvolaniu žalobcu a navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil a zaviazal žalobcu uhradiť žalovanému trovy odvolacieho konania vo výške 1 655,-- Sk z týchto dôvodov:

Žalobca vydal 15. mája 2001 rozhodnutia č. 258/2001, 259/2001 a 260/2001 o určení záložných práv, ktorými mali byť zriadené záložné práva na objekty - stavby, nachádzajúce sa v k.ú. B., vedené na LV č. X Správy katastra Trnava v prospech P...

Žalobca doplnením konkurznej prihlášky z 31. marca 2004 si prihlásil právo na oddelené uspokojenie z titulu existencie záložného práva na objekty vedené na LV č. X na základe rozhodnutí č. 258/2001, 259/2001 a 260/2001.

Správca konkurznej podstaty na prieskumnom pojednávaní 11. júna 2004, na ktorom bol prítomný žalobca, poprel žalobcovi právo na oddelené uspokojenie.

Žalobca žalobou došlou súdu 6. júla 2004 však žiadal, aby súd vydal rozhodnutie, ktorým by mu priznal právo na oddelené uspokojenie jeho pohľadávky vo výške 4 726 987,50,-- Sk, ktorú by bol SKP povinný uspokojiť z výt'azku z predaja nehnuteľností, vedených na LV č. X Správy katastra Trnava, a to parciel č. X ... a X, k.ú. B..

Tieto nehnuteľnosti nikdy neboli vo vlastníctve úpadcu a teda nemohli byť zapísané ani na LV č. X Správy katastra Trnava v prospech úpadcu a ani do konkurznej podstaty zaradené.

Žalobca 3. júla 2008 nenavrhol zmenu petitu žaloby a pridržoval sa upresnenia žaloby z 11. apríla 2008.

Žalovaný ďalej uviedol, že navrhovateľ v prvom rade nechal až do vyhlásenia konkurzu svoj návrh späť, iba listom zo 7. februára 2002 potvrdil Krajskému súdu v Bratislave splnenie si povinností zo strany dlžníka - úpadcu. Ani ďalší navrhovatelia do vyhlásenia konkurzu nechali svoj návrh späť, ani nesúhlasili so zastavením konania. Navyše žiadny právny predpis neurčuje lehotu, v ktorej je súd podľa ZKV povinný konanie zastaviť po späťvzatí návrhu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal odvolanie žalobcu podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k názoru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Súd prvého stupňa v predmetnej veci vykonal dostatočné dokazovanie, z ktorého následne vyvodil vecne a právne správne závery, s ktorými sa odvolací súd stotožnil.

Dôvody, ktoré žalobca - odvolateľ uviedol vo svojom odvolaní, odvolací súd právne posúdil nasledovne:

Žalobca namietol oneskorenosť zastavenia konania o návrhu na vyhlásenie konkurzu prvého navrhovateľa konkurzným súdom.

V uznesení o vyhlásení konkurzu z 9. júna 2003, sp.zn. 3K 69/00 však súd návrh veriteľa 1/ zamietol. Veriteľ v 1/ rade - S.V, a.s. B. nechal svoj návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka z 21. marca 2000 späť, a preto ani konkurzný súd nemohol konanie pre späťvzatie návrhu zastaviť. V súlade so ZKV po zistení súdu, že pohľadávka navrhovateľa 1/ zanikla zaplatením dlžníka, musel konkurzný súd návrh veriteľa 1/ zamietnuť.

Žalobca v odvolaní uviedol, že 11. apríla 2008 došlo k zmene petitu žaloby.

Ako vyplýva z písomného podania žalobcu z 11. apríla 2008 (č.l. 87) týmto podaním „spresnil návrh“, teda toto „spresnenie návrhu“ bolo urobené takmer 4 roky po uplynutí lehoty na podanie určovacej žaloby (táto uplynula 12. júla 2004).

Súd prvého stupňa preto správne právne posúdil podanie žalobcu z 11. apríla 2008 a vyvodil správne právne závery, t.j. že ako i „upresnenie žaloby“ alebo zmena petitu bola urobená po zákonom stanovenej lehote (§ 23 ZKV).

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal ich náhradu úspešnému účastníkovi, t.j. žalovanému.

Trovy odvolacieho konania pozostávajú z trov právneho zastúpenia pozostávajúceho z jedného úkonu právnej pomoci vo výške 48,63 eur (1 465,-- Sk), vyjadrenie sa žalovaného k odvolaniu žalobcu a režijného paušálu vo výške 6,31 eur (190,-- Sk) v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z.z.

P o u ě n i e: Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 20. apríla 2009

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová